क्षेद्य = क्षेत्तव्य.
क्षेलक *m.* Bock; *f.* क्षेलिका Ziege.
क्षैत्सीत् *s.* 1. क्षिद्.

क्षोटन *n.* das Abschneiden.
क्षोटिका *f.* ein (*mit der Hand geschlagenes*) Schnippchen.

ज

ज (—°) geboren von, entstanden aus *o.* in, gemacht aus, gehörig zu, verbunden mit. *f.* जा Stamm; —° Tochter.
जंहस् *n.* Flügel.
1. जक्ष्, जक्षिति (जक्षति) essen, verzehren, *p.p.* जग्ध verzehrt, erschöpft.
2. जक्ष् lachen (*nur Partic.* जक्षत्).
जक्षिवंस् *s.* 1. जक्ष्.
जंगत् gehend, beweglich, lebendig. *m. Pl.* die Menschen. *f.* जंगती weibliches Wesen; Erde, Welt; *N. eines Metrums. n.* das Bewegliche, Menschen und (*oder*) Tiere; Erde, Welt; *Du.* Himmel und Unterwelt.
जगतीतल *n.* der Erdboden.
जगतीपति, °पाल, °भर्तर् *m.* Fürst.
जगत्कारण *n.* die Weltursache.
जगत्त्रय *u.* जगत्त्रितय *n.* das Weltendrei (*Himmel, Erde u. Unterwelt*).
जगत्पति *m.* Herr der Welt (*Bein. versch. Götter*).
जगत्प्रभु *m. dass.*
जगत्स्रष्टर् *m.* Schöpfer der Welt (*Brahman*).
जगत्स्वामिन् *m.* Weltherrscher; *Abstr.* °मित्व *n.*
जगदण्ड *n.* das Weltei, Weltall.
जगदीश *m.* = जगत्पति.
जगदीश्वर *m. dass.*; Fürst, König.
जगद्गुरु *m.* Weltenvater (*Bein. versch. Götter*).
जगद्दीप *m.* Weltenleuchte, Sonne.
जगद्धातर् *m.* Weltenschöpfer (*Bein. versch. Götter*).
जगद्योनि *m.* Urquell der Welt (*desgl.*).
जगन्नाथ *m.* Weltenschützer (*desgl., auch Mannsname*).
जगन्मातर् *f.* Weltenmutter (*Bein. versch. Göttinnen*).
जंगुरि führend (*Weg*).
जग्ध *s.* 1. जक्ष्.
जंग्धि *f.* das Verzehren, Genieſsen.
जग्ध्वाय *s.* 1. जक्ष्.
जंगिम gehend, regsam; eilend zu (—°).
जघंन *m. n.* Hinterbacke, Hinterteil, Schamgegend; *n.* Hinterteil (*eines Altares*), Hintertreffen, Nachhut.
जघनचपला *f.* geiles Weib; *N. eines Metrums.*
जघंनेन (*Instr. adv.*) hinter (*vor Gen., vor u. nach Acc.*).
जघन्य hinterst, letzt, spätest, niedrigst.
जघन्यज letztgeboren, jüngst.
जंघ्रि schlagend (*Acc.*).
जंघ्रि spritzend.
जङ्ग *m. Mannsname.*
जङ्गम gehend, beweglich, lebendig (*Abstr.* °त्व *n.*); *n.* das Bewegliche, Lebendige.
जङ्गिड *m. N. einer Pflanze.*
जंङ्घा *f.* Bein, *bes.* der untere Teil des Beins.
जङ्घाबल *n.* Kraft der Beine, *d. i.* was die Beine thun können; Laufen, Flucht.*
जङ्घाल schnellfüſsig.
जज *m.* Kämpfer.
जज्ञान *s.* जन्.
जंज्ञि sprossend, keimfähig.
जटा *f.* Haarflechte (*der Büſsenden und Trauernden*).
जटाकलाप *m.* Haarzopf.
जटाचीरधर eine Haarflechte und ein Gewand von Baumrinde tragend.
जटाजूट *m.* Flechtenwulst.
जटाधर Flechten tragend; *m.* ein Büſser *o.* Çiva.
जटाधारिन् = *vor. Adj.*
जटाभार *m.* = जटाजूट.